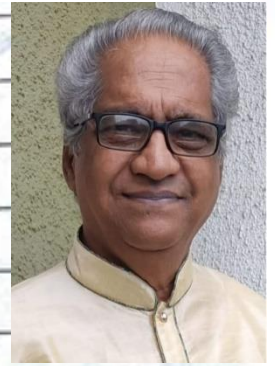

५) कविता - शिष्यक - जागत्या जागी

जरजरजर फिरणारा फैसा
सावधू माहे जागत्या जागी
शकुन्ती आतल्या खोली खोली
एकाकी सोपीय आताशा खोली ॥

माणसे धरातली नाही एका जागी
होते ते, होली सोली फांगफांगी
उज्जाड प्रकाश होऊन बसले हे
भरलेले घर माता जागत्या जागी ॥

हश्या - रावणां, मुक्त ते बाजडे
सुख - दुःखान्या आठवणी सोल्या
मानवतीच्या जणू गर्द सावल्या
जुने दिवस धिजले जागत्या जागी ॥

साम्राज्यता येत बाकी संलित अन
मोल ह्याचे रुधी उमजत नाही
वेळ होतो पसार हवू मोजर पावली
जमून धिजलेले तैसेच जागत्या जागी ॥

- कवी -

अरुण वि. देशपांडे

पाटील नगर, बावधनलुवा, पुणे-२१,

मोबा - ९८५०१७३५२